

یادداشت: «کابینه افراطی یا تقریطی؟» عباس عبدی

واقعیت این است که قاطبه ناظران سیاسی معتقد هستند که نتیجه انتخابات ۲۴ خرداد ۹۲، سرمایه بزرگی برای کشور بود. این سرمایه نه فقط برای اجرای سیاست‌های اقتصادی داخل کشور مهم و ضروری بود، بلکه برای مواجهه با زیاده‌طلبی‌های کشورهای دیگر نیز باید به این سرمایه تکیه کرد. اکنون چشم‌های تحلیلگران خارجی به چگونگی رای اعتماد و واکنش مجلس به کابینه معرفی‌شده است تا ببینند در ایران وحدت و همدلی وجود دارد یا تفرق و پراکندگی حاکم است؟

سرمقاله: «ملاحظات خیرخواهانه مجلس شورای اسلامی» صالح اسکندری

مردم نمی‌خواهند با انتصاب برخی افراد معلوم‌الحال دوباره فضای کشور به سال ۸۸ یا حتی عقب‌تر ۷۸ برگردد. مردم می‌خواهند فضای حاکم بر دانشگاه‌ها فضای گفتگامی پیشرفت و تولید علم باشد. مردم نمی‌خواهند مجددا زمینه‌های اعتراضات کارگری یا تحریک برخی مسئولان ایجاد شود. مردم نمی‌خواهند مجدداً به نارضایتی‌های فرهنگیان دامن زده شود.

سرمقاله: «لای‌های کاسبکارانه!»؛ محمد سلیمانی، وزیر ارتباطات و دولت نهم

واقعیت آن است که عده قابل‌توجهی از وزرای پیشنهادی در فتنه ۱۳۸۸ فعال بوده‌اند، عده‌ای رسکوت کرده‌اند، عده‌ای حاضر نیستند حتی از کلمه فتنه استفاده کنند. امیدوارم که با تلاش وزرای پیشنهادی و نمایندگان مجلس انشاءالله افراد صالح برای تصدی وزارتخانه‌ها انتخاب شوند و از ورود افراد ناکارآمد و منتسب به فتنه جدا جلوگیری شود.

«انگلیس جعبه‌سیاه مافیای اقتصادی را دزدید!»

سرویس جاسوسی انگلیس یکی از دلال‌های نشان‌دار خود را که از او با عنوان «جعبه‌سیاه» معاملات مشکوک اقتصادی و سردهسته یک مافیای نفتی یاد می‌شود، در کشور «امارات» جایی که «بهشت جاسوسان صهیونیستی» لقب گرفته‌است- ربود. این فرد ۴۶ساله، «عباس یزدان‌پناه‌زدی» و یک ایرانی‌تبار دارای تابعیت بریتانیا است که ردپای مشکوک او برای دلالی کمپانی‌های غربی در ایران به قرار داد مشهور «کرسنت» می‌رسد و به گفته منابع مطلع با برخی کارگزاران فتنه دارای روابط نزدیکی نیز بوده است.

محمدرضا تاجیک در گفت و گو با «شرق»:

تضمینی برای عدم بازگشت پوپولیسم نیست

دکتر محمدرضا تاجیک که در دوران ریاست‌جمهوری سیدمحمد خاتمی مشاور رئیس‌جمهوری و رئیس «مرکز بررسی‌های استراتژیک ریاست‌جمهوری و به آقای خاتمی هم بسیار نزدیک بودید، پیش از انتخابات برخی در کنار آقای هاشمی صحبت از بازگشت آقای خاتمی به عرصه نامزدی انتخابات می‌کردند. اما ایشان قبول نکردند، تحلیل شما از این نیامدن چیست؟

آقای خاتمی بر اساس تحلیل و تخمینی از شرایط جامعه خود، از یک‌سوی و تعهد و تکلیفی که در جهت حفظ نظام و آرامش جامعه، از سوی دیگر، احساس می‌کرد و نیز به حکم اعتقادات لطیف مذهبی خود که براساس آن قدرت هیچ‌گاه نمی‌تواند هدف غایی و نهایی باشد، تصمیم بر عدم حضوری گرفت که عین حضور بود. خاتمی به مثابه یک کارگزار تاریخی تغییر، وظیفه و رسالت انسانی و دینی خود را آنگونه که تاریخ یا مرحله کنش سیاسی اکنونش اقتضا می‌کرد، به انجام رساند. او ایجاد «تغییر» را استراتژیک‌ترین هدف یک کنشگر سیاسی در شرایط کنونی می‌دانست؛ تغییری که، در تصور او، روح جدیدی به کالبد جامعه می‌دمید و ملایمی و یویایی آن را تضمین می‌کرد. وی در آستانه انتخابات سخت دل‌مشغول آینده جامعه بود. بنابراین، هوشیارانه تصمیم گرفت که در مسیر تغییر گام بگذارد، با این امید که این تغییر، فرایدی بهتر برای جامعه و مردم ما به ارمان بیاورد.

آیا به اعتقاد شما نقش خاتمی به عنوان پدر معنوی جنبش اصلاحات در آینده چه شکلی پیدا خواهد کرد؟ برنامه ایشان برای آینده و در شرایطی که فضای سیاسی بازتر شده است چیست و چه تفاوتی با هشت سال قبل خواهد داشت؟

دل‌آشوبه اصلی خاتمی در هر شرایط حفظ و اعتلای جنبش و گفت‌وگو اصلاح‌طلبی بوده است. او برخلاف برخی از اصلاح‌طلبان، اولاً جریان اصلاح‌طلبی را یک جریان اجتماعی و فرهنگی می‌داند، ثانیاً، امر اجتماعی و امر فرهنگی را امر سیاسی می‌داند، به بیان دیگر، امر سیاسی را فقط در عرصه و محدوده ماکروپلتیک و ماکروفیزیک قدرت خلاصه نمی‌کند، ثالثاً، سخت معتقد است که اصلاح‌طلبی از استعداد و امکان تبدیل‌شدن به یک گفت‌وگو استعاری و هژمونیک روزآمد و کارآمد، برخوردار است، رابعاً، معتقد است که قدرت اصلاح‌طلبان از گفت‌وگویشان

ساطع می‌شود و نه از یک منبع و منشأ بیرونی. از این‌رو، تلاش دارند تا این باورها و ایده‌ها و آموزه‌ها را در قالب و قالب یک نظام اندیشگی بویا و راهنمای عمل اجتماعی و سیاسی سامان دهند.
آیا تنظیم نوع و شکل رابطه ایشان با دولت آینده چه خواهد بود؟

حمایت با حفظ فاصله انتقادی سازنده. تردیدی ندارم که آقای خاتمی در هر شرایطی آن می‌کند که باید به‌عنوان یک

آحاد جامعه ما و بسیاری از آحاد حزبی و جناحی ما، با انگیزه‌ها و انگیزه‌های مختلف با‌نثار امیدو حمایت خود این مسیر ناهموار را تا حدود زیادی هموار کردند. آقای خاتمی هم اگر تمایلی به قرارگرفتن در بافت قدرت داشتند در انتخابات حضوری مستقیم می‌یافتند. در شرایط کنونی، تنها تمنای ایشان امیدهایی است که نثار راه تغییر شدند و مسیر را برای سیادت گفت‌وگو و جریان اعتدال‌گرایی فراهم آوردند. نوع و شکل رابطه ایشان با دولت آینده هم حمایت با حفظ فاصله انتقادی سازنده است. تا زمانی که دولت جدید رضامندی و خشنودی مردم را با خود دارد ایشان نیز از دولت اعتدال‌گرا حمایت خواهند کرد، بدون آنکه در ازای این حمایت بی‌دریغ سهمی از قدرت طلب کنند.

نکته‌ای که دوران اصلاحات از آن غافل بود بحث اقتصاد عدالت در از تباط با طبقاتی از جامعه بود که احمدی‌نژاد توانست در سال ۸۴ با مخاطب قراردادن آنها رای بیاورد. و سوار جریان عدالت‌خواهی شود. آنچه که بعداً به نوعی پوپولیسم هم تعریف شد. سوال من از شما این است که در عصر اعتدال‌گرایی آیا تضمینی برای بازنگشتن این شکل یا اشکال دیگری از پوپولیسم هست؟ آیا خطر آن به‌طور کامل

از سر جامعه ما رفع شده است؟

هیچ تضمینی. اگر- آنگونه که شما می‌گویید- احمدی‌نژاد و احمدی‌نژادیسیم – پوپولیسم احمدی‌نژاد – حاصل غفلت اصلاح‌طلبان بوده است، پس از تکرار آن چه باک. در این حالت، کسی نمی‌تواند مانع یک «گشت و بازگشت» تاریخی دیگر بشود. با به‌راهی آزادانه از آرتور کوسترلر، نویسنده کتاب «ظلمت در نیمروز»، ما تاریخ را کامل‌تر از دیگران آموختیم. می‌دانیم تاریخ برای هر خطایی عواقبی را با خود دارد که دامن هفت نسل را می‌گیرد. هر فکر غلطی که دنبال می‌کنیم، مسیری است که برای ایجاد یک تغییر رادیکال هموار می‌کنیم. با این بیان می‌خواهم به پیروی از بودا بگویم که آنچه فردا حادث می‌شود نتیجه آن چیزی است که امروز رادیکالیسم تابعی از اراده امروز ما هستند. اگر چه، به‌رغم آنچه می‌گویم و آنچه توصیه می‌کنم، بازگشت نوعی پوپولیسم-

رادیکالیسم را نیز پیش‌بینی می‌کنم.

آیا شما یک‌بار گفته بودید که دوم خرداد، ۲۴ خرداد نیست، چرا؟

بله، معتقدم رخداد دوم خرداد فقط در بستر تاریخی، گفت‌وگامی، اجتماعی، سیاسی و فرهنگی خاص و متفاوت خودش قابل تحلیل است. به بیان دیگر، به اقتضای این شرایط می‌توان دوم خرداد را یک جنبش، یک جریان، یک یادگفت‌وگو، یا یک گفت‌وگو نامید. جنبش اصلاح‌طلبی آرشویی از دانش و تجربه تاریخی اصلاح‌طلبی در این مرز و سابر سرزمین‌ها داشت.

آیا گفته می‌شود که نباید سطح مطالبات و انتظارات از دولت روحانی را بالا برد یا این گفته موافقت می‌کند؟

نخست بگویم من با این تاکتیک که «واقع‌بین باش همه چیز را بخواه» که این‌روزها به‌گونه‌ای ظریف از سوی برخی به اجرا درآمده شده مخالفم. همچنین با کاریکاتوریزه کردن مطالبات مخالفم. من کمینه‌کردن مطالبات را نوعی قریب و بیشینه‌کردن آنان را نوعی تخریب می‌دانم. دولت جدید تصویر تصور «یک پاسخ» به مطالبات است. رمز و راز پیروزی روحانی در همین مطالبه نهفته است: اگر مطالبه‌ای نبود، اراده به تغییر شکل نمی‌گرفت و اگر این‌دو نبودند، جریان می‌توانست روی موج آنان سوار شود و انرژی مردمی نهفته در آن را تسخیر کند. تردید ندارم که رمز و راز بقا و استعمار در قدرت نیز در همین یک کلمه – مطالبه – نهفته است.

آیا نظر شما درباره این گزاره که «اعتدال یک گفت‌وگو نیست و بازگشت به گذشته و در برابر چالش‌های اصلی یک دستاورد موقتی است» چیست؟

نخست بگویم که این واقعیت که اکنون «اعتدال» در صورت و هیبت یک گفت‌وگو تغییر و تدوین نشده، ناقلی این حقیقت نیست که «اعتدال» از استعداد و امکان تبدیل‌شدن به یک گفت‌وگو استعاری و هژمونیک برخوردار است. نمی‌توانم نسبت به جنبش اصلاح‌طلبی، جریان اعتدال‌گرایی را یک گام به پیش فرض کنم، اما می‌توانم بگویم نسبت به آنچه ممکن بود در این شرایط حادث شود، یک گام به جلو بود. به بیان دیگر، اعتدال‌گرایی در یک رابطه در زمانی، گامی به عقب بود، اما در یک رابطه هم‌زمانی گامی به جلو. در پاسخ به قسمت آخر پرسش شما باید بگویم، همواره و در هر شرایطی باید سبکی برای زدن برداشت، نه تخته‌سنگی برای نژدن. بنابراین، اگر چه با شما موافقم که اعتدال‌گرایی پاسخی به بسیاری از چالش‌های جامعه امروز ما نبوده، اما تنها رخداد میمون و مبارکی بود که می‌توانست حادث شود. امیدواریم در پس و پشت این روزنه، دریچه‌ها و درهای بسیار دیگری رو به سوی فرایدی شکوفاتر گشوده شوند.

ادامه در صفحه ۱۵

پل‌های جدید با ایران

در زیر احساباتی که از سیاست‌های مرسوم شکل گرفته، بنیان محکمی برای برقراری رابطه «عادی» میان ایران و غرب به‌روشنی وجود خارجی دارد. «عادی» دقیقاً به این معنا که تنش، درگیری یا شبیه آن وجود نداشته باشد و البته تهدید جنگ را هم به کناری گذاشته‌باشیم. انتخاب «حسن روحانی» که به رای‌دهندگان قول تشکیل دولتی «اعتدال‌گرا» را داده، فرصت جدیدی است. او گفته «اراده سیاسی برای حل مناقشه اتمی با غرب و توجه به نگرانی‌های طرف مقابل را دارد». موضوع اصلی در پرونده هسته‌ای «حق» ایران برای غنی‌سازی است. در خاطرات «حسین موسویان» از آن‌روزها آمده است که آیت‌الله خامنه‌ای در یک مکالمه به حسن روحانی می‌گوید: «من هرگز از حق غنی‌سازی کشور تا زمانی که زنده هستم، نمی‌گذرم». «پیتر جنکینز» سفیر سابق بریتانیا در آژانس بین‌المللی انرژی اتمی می‌گوید احتمالاً مطالبات آمریکا راه هرگونه آشستی را سد خواهد کرد. از نظر او آمریکایی‌ها همچنان خواستار اعمال محدودیت‌های شدید در مورد برنامه غنی‌سازی ایران هستند. از نظر این دیدلمات حتی اگر روحانی به‌دنبال مصالحه باشد، موضع مطلق‌گرای آمریکا چندان راه به مصالحه نخواهد برد. اما در مورد باور دانشجویان و جامعه ایرانی و شباهت‌های آنها با غرب هم باید بادقت بود. آنها دموکراسی را تحسین می‌کنند و به‌دنبال تغییراتی در جامعه ایران هستند، اما آنها در عین حال به ایران هم افتخار می‌کنند و از این‌رو نمی‌خواهند کاملاً از روی دست غرب بکی کنند. با کنار هم گذاشتن دو نکته گفته‌شده، می‌توان نتیجه گرفت که غرب برای این‌ها مدل کاملی نیست. آنها با ترکیب آزادی غربی و ارزش‌های خود به‌دنبال رسیدن به چیزی بهتر هستند. در میان دانشجویان اصلاح‌طلب و گاه تندرو یک نقطه مشترک وجود دارد؛ اینکه غرب در مورد ایران دچار قضاوت‌های غلطی است و ایران را درست درک نکرده است. آقای روحانی و رهبر عالی نظام در مورد تضمین بقای نظام دیدگاه‌های مشترکی دارند. بزرگ‌ترین تهدید کنونی ناآرامی‌های اقتصادی است. در ماه‌های پایانی سال ۲۰۱۱ ایران بعد از عربستان دومین صادرکننده نفت اوپک بود. اما امروز بعد از عراق و کویت، اسرارات مقام پنجم را دارد. این نزول جایگاه صادرکنندگی به‌معنای از دست‌دادن میلیارد دلار است. حتی به‌رغم افزایش قیمت هر بشکه نفت به بیش از صد دلار، روحانی باید به بودجه‌های ریاضتی تن دهد. تازه اگر تحریم‌ها لغو شوند و حتی اگر به ترتیبی پرونده هسته‌ای پیش برود، می‌توان به نتیجه‌بخش‌بودن این اقدامات امید داشت. اما با همه آنچه گفته شد، یک دلیل برای خوشبینی هنوز وجود دارد: بنیان فرهنگی و اجتماعی موجود در ایران برای برقراری روابط عادی میان این کشور و غرب، اگر از سرگیری روابط اتفاق بیفتد، مزایای آن برای همه بی‌شمار خواهد بود.

Life's Good

چتر تابستانی ال جی

تا سقف **۹,۰۰۰,۰۰۰** ریال "ال جی کارت"

از ۲۳ تیر ماه ۹۲ به مدت محدود

پایستان ۹۲
فراراه خونی مبارزه

کلدیران

ضمانت خرید شماست

Pink Service

ارائه خدمات توسط زوج تکنسین (تهران)

۲۴/۷

پاسخ گوین و خدمات ۲۴ ساعته/۷ روز هفته (بدون تعطیل)

۰۲۱-۸۴۷۳۳۳ www.goldiran.ir

MAKE it POSSIBLE

Ascend Mate

صفحه نمایش ۶/۱ اینچ

پردازنده ۴ هسته‌ای

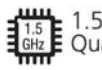
HUAWEI

پایس
ماجره‌ش
یه همراه خوب

6.1 inch Large Screen

1.5 GHz Quad Core

Magic Touch

4050mAh Large Battery

Optimized for 1 Hand Usage

DOLBY DIGITAL 5.1